

Hoe maak je een project future-proof?

Visie en basiswaarden

Het is belangrijk om als groep de missie en kernwaarden voor het project goed door te praten. Wat vinden jullie echt belangrijk? Wat wil je nooit kwijt? Wat typeert jullie project? Jullie groep? Wat hoop je dat – ook nadat jij er niet meer bent – overeind blijft?

Wat is er nodig om in alle vertrouwen en rust wat afstand te kunnen nemen later?

Een project is geen eenmanszaak. Elke ouder (hoe verschillend de inzet of praktische tijdsinvestering ook kan zijn) is betrokken met hart en ziel. Het gaat over de toekomst van zijn/haar kind. Het goed op elkaar afstemmen van wat iedereen denkt en wenst is daarom heel erg belangrijk. Dit vraagt tijd. Neem de tijd! Laat uitspraken en afspraken bezinken. Neem geen belangrijke beslissingen op één vergadering. Niet iedereen denkt even snel en kan even snel zijn ideeën verwoorden. Toch is ieders inbreng belangrijk.

Zet de visie en kernwaarden tenslotte op papier. Zo kan iedereen ze nog eens rustig bekijken en zien of de neerslag ook strookt met wat hij/zij dacht begrepen te hebben. Zo kan je de visie ook tonen aan nieuwe kandidaten. En zo kan je ook elke keer bij moeilijke vragen of discussies de visie er terug bij halen als houvast.

Duurzaam ondernemen vraagt een goed bestuur

Een organisatie “future-proof” maken start ook op het niveau van het bestuursorgaan. Een evenwichtige samenstelling van het bestuursorgaan met mensen met verschillende competenties en mensen die wel en mensen die niet persoonlijk bij het project betrokken zijn is zeer belangrijk. We raden ouderinitiatieven aan om ook te zoeken naar bestuurders met een zakelijke, financiële en juridische achtergrond. Het lijkt ons ook aangewezen om niet alleen ouders in het bestuursorgaan op te nemen maar ook ‘buitenstaanders’ die mogelijk op een objectievere manier de organisatie mee kunnen leiden en beslissingen nemen.

Hefboom voor sociaal en duurzaam ondernemen heeft een bestuursbarometer ontwikkeld wat voor organisaties een test kan zijn in de evaluatie van het besturen van de organisatie.

Deze bestuursbarometer kan je vinden op de website van GiPSo of opvragen via mail info@gipso.be.

Ook de Koning Boudewijnstichting besteedt, in samenwerking met Verso en UNIPSO, zeer veel aandacht aan het goed besturen van non-profit of social profit organisaties. Ze hebben samen de website www.goedbestuur.be gelanceerd en een tool ontwikkeld om het besturen van een non-profit of social profit organisaties te evalueren.

Betaalbaarheid:

Als je een project duurzaam wil maken, is het belangrijk om niet alleen het financiële plaatje te bekijken voor de eerstkomende jaren (startscenario) maar ook van bij de start na te denken over de middellange en lange termijn (landingscenario). Het is immers de bedoeling dat het project ook financieel lange tijd gezond blijft. Voor een gezonde situatie kan het project op lange termijn best niet afhankelijk blijven van giften en allerlei acties om geld in te zamelen.

Gedreven ouders en sympathisanten worden ouder en zullen op termijn niet zoveel energie en draagkracht meer overhouden. Je kan ook de jongere broers en zussen niet verplichten om levenslang op zoek te gaan naar extra middelen. Nieuwe kandidaten hebben misschien niet het netwerk of de financiële middelen om bij te dragen zoals de oprichters van het project.

Daarom raden we aan om het project zo uit te bouwen dat elke volwassen persoon met een beperking met een normaal (vervangings)inkomen en een zorgbudget op maat moet kunnen instappen. Zo kan je lege plaatsen vermijden want die wegen sterk door op het geheel.

Het project zal op termijn moeten kunnen draaien op basis van individuele inkomens en de budgetten. De inkomsten zullen zo de kosten moeten kunnen dekken.

Tenslotte is het raadzaam om ook een stevige financiële buffer/spaarpot te voorzien voor onvoorziene omstandigheden. In de literatuur geeft men de raad om als sociale organisatie toch een spaarpot te voorzien van 2 x de gemiddelde maanduitgaven.

Samenwerking met een vergunde zorgaanbieder VZA/Sociale Huisvestingsmaatschappij SHM

Om het project future-proof te maken, is het nodig om ook in contracten met vergunde zorgaanbieders of andere partners afspraken te maken over de verre toekomst.

Hoe wordt de samenwerking voor lange tijd verankerd? Ook bij een eventuele bestuurs- of directiewissel in de organisatie?

Hoe kan de visie van het project gevrijwaard blijven? Ook hier is het belangrijk de visie op papier mee te geven en te laten onderschrijven.

Hoe kunnen werkingsafspraken wel/niet (eenzijdig) gewijzigd worden? Wat zijn verplichte stappen die moeten gezet worden? Wat is de gevraagde communicatie?

Wat als jullie of de partner de samenwerking zouden willen stopzetten? Wat zijn eventueel de opzegtermijnen die moeten gerespecteerd worden?

Wat als er ontevredenheid is over de samenwerking met de organisatie? Of over de medewerkers die in het project werken? Wie beslist wat? Wie communiceert wat naar wie?

Wat als er zich een nieuwe, misschien meer geschikte partner zou aandienen?

Voortdurende verjongingskuur is nodig

Het starten van het project vanuit een groepje vrienden en leeftijdsgenoten is superfijn maar maakt wel dat de hele groep van bewoners – maar daardoor ook hun netwerk – min of meer van dezelfde leeftijd is en samen ouder wordt.

Om een project levendig en dynamisch te houden op lange termijn is het daarom ook goed om tijdig na te denken over manieren waarop ook steeds jongere mensen bij het project kunnen betrokken worden.

Enkele ideeetjes om de geesten al wat te prikkelen...

Een jaarlijks brussenfeest: de bewoners nodigen hun broers en zussen (zonder de ouders 😊) een dag per jaar bij hen uit voor een gezellig feestje en tonen zo hoe ze leven en waar ze mee bezig zijn.

Er worden banden aangehaald met de jeugdbeweging of het jeugdhuis in de buurt. Liefst zo dat ze mekaar op bepaalde momenten of bij bepaalde taken kunnen ontmoeten en wederzijds ondersteunen. Waarom kunnen de bewoners ook niet eens mee actie voeren om geld in te

zamelen voor het jeugdhuis?

Misschien kunnen ze mee als ‘begeleid werk’ de lokalen opruimen na het weekend?

Contacten met scholen in de buurt opbouwen kan zeker ook zinvol zijn. Iemand kan er begeleid gaan werken? Misschien kan er wel eens een actie voor het project georganiseerd worden in het kader van bepaalde lessen en met de hulp van leerlingen? Misschien kunnen bewoners elk jaar in het zesde leerjaar eens gaan vertellen over het project? Of een infoavond geven voor de ouders van de BUSO-school van waar enkele bewoners komen? Of kan in de lokalen van de school een wekelijkse activiteit georganiseerd worden zodat er ook spontaan en met regelmaat contact komt? Misschien zijn er scholen in de buurt van waar stagiaires kunnen komen? Enzovoort.

Belangrijk hierbij, denken we, is om wat terugkerende gewoontes of tradities te creëren waarbij het project en jongeren uit de buurt mekaar systematisch weer tegenkomen. Zo valt of staat het contact niet met één bepaalde persoon en moet er ook niet telkens opnieuw energie gestoken worden in het op zoek gaan naar en opbouwen van nieuwe relaties.

En niet alleen de jeugd is welkom. Ook systematisch contact zoeken met allerlei verenigingen uit de buurt (oa. sport- vorming en vrijetijds- en cultuurverenigingen) zal maken dat het project gekend is en dat mogelijk geïnteresseerde personen de weg vinden.

Dit kan door hen expliciet uit te nodigen voor een open deur, door de werking eens te gaan voorstellen op een ledenvergadering of –activiteit, door gericht oproepen voor vrijwilligers te lanceren enz.

En last but not least blijf ook na de opstart van een project de contacten verzorgen met het netwerk en met iedereen die mee mogelijk maakte dat het project er kon komen.